Herfra min verden går

Figurer, skulpturer, malerier, fabler, fantasi, historien.

Når man kommer til Hou Skole, er det en sjov og flot modtagelse man får af de mange tavse figurer, der står og iagttager os ved indgangen til skolen. De mange figurer er en del af udsmykningen "Herfra min verden går".

Når man så kommer ind på skolens lange gange, stråler en helt utrolig udsmykning os imøde. Malerier og skulpturer der fortæller om egnens historie, sagn og myter. Ikke hele historien, men det der var plads til i en kunstnerisk fortolkning af egnens historie.

Urmennesker i en junglelignende fortid på væggen i den nordlige gang på skolen.

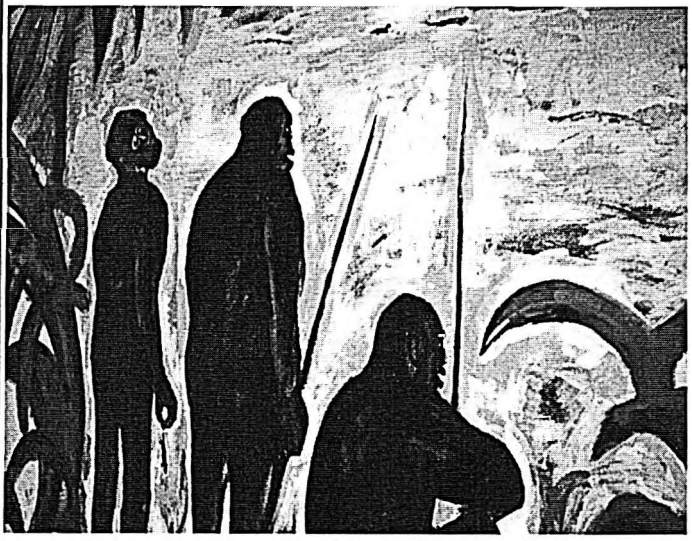

Man kan vælge blot at gå gennem skolen og nyde de enkelte kunstværker, men det er sjovere at se udsmykningen fra starten, hvor historien begynder med urmennesker i en junglelignende fortid i den nordlige gang på skolen. Herfra kommer vi forbi Trolden fra Fensholt som kastede en sten der senere gav navn til Fensten. Rundt om hjørnet fra nordgangen til glasgangen, kommer vi til møllerjomfruen der hugger hovedet af sørøverne. På endevæggen er den flotte havfrue gengivet, hun skulle grangiveligt være skyld i Bjørnkærs brand. Videre hen ad glasgangen møder vi Christian den IV, igang med at skove træ til sin krigsflåde. Ned ad midtergangen er det dramatiske billede af Echo i de frådende bølger, transport til Tunø, det fabulerende billede af tympanon fra Gosmer Kirke, sobrylluppet fra Gosmer Kirke. For enden af gangen er malet en flot havudsigt gennem en tredie dør.

På vej tilbage ad midtergangen følger vi jernbanen fra Hou til Odder, jernbanens nedlæggelse og genbrug i det fjerne Afrika. Vi møder Rasmus Rasmussen Færgemann,

borgporten ind til lærerværelset, havets rigdomme, og når op til glasgangen igen, hvor landarbejderstrejken på Gersdorffslund er gendigtet med titlen: "Hvis ikke det var morsomt, var det ikke sjovt". Her er også børnhaveklassens collage over Enevold Sørensens ensomme kamp om bord på "Echo". Væggen mellem glasgangen og skolegården gennembrydes af et stort hestehoved i træ. Det er springet fra nutiden til fortiden. Eller omvendt. På sydgangen har den ensomme påfugl fået selskab af en ejendommelig fætter, måske også en fugl.

I skolegården står en granitskulptur, hvis titel er: "Alt det vi ikke ved".

Det er måske her hele udsmykningen startede.

Det fortaber sig nok lidt i det fjerne, hvordan denne store og flotte udsmykning startede, selv om det blot var i 1993 den blev lavet. Jeg tror ikke der var nogen af de mange der var med, der havde fantasi til at

De mange figurer, der hilser på os, når vi kommer og går på skolen, er en del af udsmykningen i projektet "Herfra min verden går".

forestille sig hvordan det færdige resultat ville blive. Mange forskellige kom med deres bidrag undervejs, både i form af arbejde og penge. Mange problemer blev løst undervejs, og projektet mødte en helt utrolig støtte fra Højlunds kulturfond, Odder Kommune, private der gav en stor økonomisk støtte. Børn og voksne på og omkring skolen var engagerede og medlevende med- og modspillere til de meget inspirerende kunstnere fra Kunst- og Kulturgruppen "Syntese": Steen Krarup Jensen, Flemming Vincent, Per Johan Svendsen, Steffan Herrik, Laurie Grundt og Ole Kruse. Alle var med til at gøre denne udsmykning til en stor oplevelse, både undervejs og det færdige resultat.

Nu står den der så, udsmykningen, og minder os om at vi har en historie. Udsmykningen vil i mange år give os alle lejlighed til at være lidt mere nysgerrige, vi vil måske besøge den lille skov ved Fensten for at se den store sten der ligger lidt nede ad vejen. Vi vil måske besøge Gosmer Kirke for at se tympanon over kirkedøren. Når vi ser de mange figurer uden for skolen af nutidige Hou borgere, vil vi blive mindet om den korte tid mellem nutid og fortid. I mange år frem vil alle der kommer på skolen få lejlighed til at undre sig.

Det bliver ofte sagt at vi bliver mere og mere historieløse. "Herfra min verden går" viser os alle, at vi har en spændende historie, udsmykningen vil være med til at fastholde egnens historie, og gøre os nysgerrige.

Jann Worm Pedersen